

Θα ξεκινήσω από αυτό που ήξερες καλά, αλλά ήταν και η αγωνία σου. Θυμάσαι που μου έλεγες “διάβασε να γλυτώσεις από την τυραννία του αγρότη, από το βάσανο το δικό μας”;

Ε λοιπόν, πάει αυτή η εποχή.

Μάνα, θα γίνω αγρότης!

Δε θέλει πολύ σκέψη.

Φόρο δε πληρώνει κανένας πλέον.

Τρακτέρ ολοκαίνουργα και όχι αλέτρια και μουλάρια που ήξερες. Με δάνεια αβέρτα.

Αλλά παίρνεις και **Καγιέν** ή όποια τζιπούρα θέλεις για να κάνεις το κομμάτι σου. Κάθεσαι όλο το χρόνο αμέριμνος καθώς σου δίνουν, έτσι για πλάκα και με τη σέσουλα, **επιδοτήσεις** οι κουτόφραγκοι. Το πολύ να δουλέψεις ένα-δύο μήνες, αλλά και τότε με Αλβανούς, Πακιστανούς, Βούλγαρους ή Μπαγκλαντεσιανούς, όχι με τα χέρια σου όπως εσύ.

Για να σπάει η ανία και μόνο, κάθε τρεις και λίγο γυαλίζουμε τα τρακτέρ και κατεβαίνουμε με τη δροσουλα στην εθνική οδό. Μη φανταστείς... Τσιπουράκι, παρεούλα, το ντουφέκι μαζί μας για μπεκάτσες, βγαίνουμε στην τηλεόραση και μας βλέπουν όλοι, κάνουμε και τον ωραίο στις περαστικές σοφερίνες. Όλα καλά...

Τι πράμα; Γιατί μειώνονται οι αγρότες και ερημώνουν τα χωράφια είπες; Μη σε ανησυχούν, αυτά που λένε εκείνοι που μια ζωή είναι στην γκρίνια και δεν ξέρουν την πραγματικότητα. Η αλήθεια είναι ότι πολλοί, παρά πολλοί, καλομαθημένοι τόσο πολύ πλέον από την άνεση, σου λένε «και γιατί να μην αράξω τελείως; Άλλωστε έχω και τόσα μαζεμένα στην άκρη, που μου φτάνουν για δυο και τρεις ζωές».

Αλλά είναι και κάτι άλλο, πιο σημαντικό, που μου περνάει- δε στο κρύβω- και από το δικό μου το μυαλό:
Είναι τόσες μα τόσες πλέον οι ευκαιρίες και αλλού!

Όπως το ακούς! Καλοδέξου άλλες σκέψεις μου πάνω σε αυτό.

Μάνα, μπορώ να γίνω δημόσιος υπάλληλος!

Όποιος θέλει σήμερα μπαίνει στο δημόσιο.

Πάνε τα χρόνια που ήξερες ότι βάζανε αβέρτα τους εθνικόφρονες. Ούτε το κομματικό ρουσφέτι, σαν του ΠΑΣΟΚ και τέτοια που μας λέγανε, είναι πλέον απαραίτητο.

Καταργήθηκαν και εκείνοι οι διαγωνισμοί.

Μπαίνει όποιος θέλει. Ποια πόρτα και παράθυρο; Ακόμα και από τους φεγγίτες!

Και δεν έχεις καμία υποχρέωση, ούτε χρειάζεται να δουλεύεις. Τα νοσοκομεία πλέον δουλεύουν μόνα τους,

ούτε οι γιατροί ούτε οι νοσοκόμες κουνάνε το δαχτυλάκι τους. Όσοι δε διαβάζουν στις καρέκλες τους τις κίτρινες σελίδες των εφημερίδων για το που θα επενδύσουν τους μισθούς, παίζουν μπιρίμπα στα διπλανά καφέ ή εξετάζουν δικούς τους ασθενείς και κοινομάνε παραπανίσια.

Τι; Α καλά! Είναι αλήθεια ότι το 2009 εργάζονταν στο Δημόσιο (με οποιαδήποτε σχέση εργασίας) 952.625 υπάλληλοι, εκ των οποίων οι 692.907 στελέχωναν θέσεις τακτικού προσωπικού. Σήμερα, ο αντίστοιχος αριθμός εργαζομένων σε στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα υπολογίζεται κατά προσέγγιση στις 630.000. Όμως αυτή η μείωση δεν έγινε επειδή τους έδιωξαν, αλλά γιατί πολύς κόσμος λαχταράει να δουλέψει στον ιδιωτικό τομέα διότι **βαρέθηκε το αραλίκι**, ενώ άλλοι βγαίνουν νωρίς νωρίς -όποτε θέλουν!- στη σύνταξη και με κάτι συντάξεις να με το συμπάθειο. Μπορεί δημοτικά να μην υπάρχουν πλέον σχεδόν πουθενά στα χωριά και οι δασκαλοκαθηγητές να έχουν όλοι άσπρα μαλλιά, αλλά αυτό είναι επειδή πλέον η γνώση και η καλή ζωή ξεχειλίζει αλλού, δεν είμαστε στο σαράντα ούτε στην κατοχή.

Είναι όπως το βλέπει και διαλέγει κανείς, ότι αγαπήσει και αποφασίσει **εντελώς ελεύθερα**. Δε σου κάνει το δημόσιο, πας στη βιομηχανία...

Μπορώ, να γίνω και εργάτης μάνα!

Τι με κοιτάς έτσι;

Γιατί πάει το μυαλό σου σε κούραση, σακατέματα, βρισίδια και προσβολές από το αφεντικό;

Νάξερεις πόσο άλλαξαν τα πράγματα! Πλέον, σε κάθε επιχείρηση οι εργάτες, μέσω των συνδικαλιστών, **καθορίζουν τα πάντα**. Ανεβάζουν όποτε και όσο θέλουν τους **μισθούς**, κάνουν **απεργίες** χωρίς ιδιαίτερο λόγο και κυρίως χωρίς καμία συνέπεια, κατεβάζουν τους διακόπτες, κλείνουν αεροδρόμια και λιμάνια. Αυτοί είναι τα αφεντικά σήμερα.

Τα λεφτά είναι πολλά πλέον. Για αυτό **δεν υπάρχει ανάγκη και να σκλαβώνεσαι**. Δεν το είχες φανταστεί ίσως, αλλά μπορείς πλέον να δουλεύεις φέτος πέντε μήνες και μετά να κάθεται όλο το χρόνο κάνοντας εκδρομές ή φτιάχνοντας τον κήπο σου. Ούτε υπάρχει η μιζέρια της ίδιας δουλειάς και τέχνης. Φέτος καθαρίστρια, του χρόνου σερβιτόρα. Αλλά και να μη δουλέψεις καθόλου, δε θα σου πει και κανείς τίποτα. Είναι κάπου 1.300.000 που το διάλεξαν και μάλλον είναι οι καλύτεροι του χωριού, καθώς «μήνας μπαίνει μήνας βγαίνει», παίρνουν ένα μεγάλο επίδομα και αράζουν ξένοιαστοι στις καφετέριες ή τριγυρνάνε στα μαγαζιά (ανοιχτά όλη τη μέρα, και τις Κυριακές πλέον!) για ψώνια.

Ποιος κομμουνισμός και πράσινα άλογα ρε μάνα; Είναι ακόμη καλύτερα και μάλιστα χωρίς κανένα κόπο, επαναστάσεις, φασαρίες και τέτοια. Εννοείται, πως έχουμε και αριστερή κυβέρνηση. Αλλά μη νομίζεις... Και οι δεξιό και οι άλλοι, τα ίδια λένε πλέον. Υποστηρίζουν και αυτοί με θέρμη όλη αυτή την καλοπέραση και τις **μεγάλες ευκαιρίες επιλογής** του κόσμου. Έτσι δε σκοτωνόμαστε κιόλας μεταξύ μας. Μόνο κάτι ξέψυχες φωνές, ξεχασμένοι αντίλαλοι του παρελθόντος, ακούγονται που και πού.

Και συνταξιούχος, μια χαρά είναι μάνα!

Μη φαντάζεσαι παπουδάκια που πιάνονται από την ουρά του γαϊδάρου για να προχωρήσουν. Βγαίνουν νεότατοι και με μεγάλες συντάξεις. Να φανταστείς ότι πέφτει τόσο πολύ παραδάκι που υπάρχουν πλέον πολλές οικογένειες, όπου και τα παιδιά και τα εγγόνια που δε δουλεύουν πλέον, ζουν με τη σύνταξη των παππούδων.

Το βλέπω στα μάτια σου ρε μάνα. Δε με πιστεύεις. Αν ανοίξεις την τηλεόραση θα το δεις. Αν ακούσεις τι λένε οι Ευρωπαίοι, οι υπουργοί, το ΔΝΤ, τα επιμελητήρια και ο ΣΕΒ, θα αλλάξεις γνώμη,

Σε καταλαβαίνω όμως. Είχες πλέον συνηθίσει να πιστεύεις πως ο φτωχός πορεύεται με δυσκολία, με κόπο,

πόνο και αγώνα. Δε μπορείς να πιστέψεις πως έτσι εύκολα και ξαφνικά κερδίζουν όλοι.

Όχι, δε σου είπα αυτό, **δεν κερδίζουν όλοι**. Υπάρχουν και οι μεγάλοι χαμένοι.

Πρώτα πρώτα, να σου πω μερικά πράγματα για τους **μεγάλους επιχειρηματίες**. Αυτοί σηκώνουν **το σταυρό του μαρτυρίου** σήμερα. Διαμαρτύρονται βέβαια, αλλά το έχουν χάσει το παιχνίδι. Είναι η διωκόμενη τάξη της εποχής μας. Πανικόβλητοι, στέλνουν όπως όπως τα λεφτά τους στο εξωτερικό. Σκέψου ότι συνήθως χρεοκοπούν τις ίδιες τις επιχειρήσεις τους για να γεμίσουν τις ατομικές τσέπες τους. Είναι πραγματικά σε δραματική κατάσταση. Φαντάσου ότι οι τράπεζές τους πάνε τόσα χάγια, που κάθε ένα-δύο χρόνια τους κάνει ελεημοσύνη το κράτος μας και τους δίνει 10, 20 ακόμη και 30 δις, για να σταθούν στα πόδια τους! Πρόκειται για πραγματική κατάντια. Τους έχει σκίσει το ΙΚΑ και η εφορία, αδυνατούν να πληρώσουν εισφορές και φόρους και τα πληρώνουν για αυτούς -τι ξεφτίλα!- οι εργάτες τους και οι μικροεπαγγελματίες.

Έπειτα, **μεγάλα θύματα είναι και οι ευρωπαίοι**. Εκεί να δεις γέλιο! Δεν είναι μόνο οι επιδοτήσεις που δίνουν στους αγρότες που τις κάνουν Καγιέν. Είναι που αυτοί την έχουν πατήσει και ενώ περιορίζουν την ελληνική αγροτική παραγωγή, κάθονται και αναπτύσσουν λέει την αγροτική παραγωγή στο πλαίσιο μιας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, τραβώντας αυτοί το ζόρι, ενώ εμείς liaζόμαστε και τα βρίσκουμε έτοιμα. Άσε, που κάθε τρείς και λίγο μας δίνουν με το τίποτα, χωρίς όρους, τόκους και προϋποθέσεις, **δάνεια**. Τι δάνεια δηλαδή, δανεικά και αγύριστα είναι. Ίσως δε ταιριάζει και τόσο στον ελληνικό πολιτισμό, αλλά η αλήθεια είναι ότι έχουμε εκμεταλλευτεί χοντρά την αγαθοσύνη τους.

Εντάξει, να σου τα πω όλα. Είναι και άλλοι κακομοίρηδες, ας την πούμε την αλήθεια. Είναι κάτι έρμοι **πρωθυπουργοί, υπουργοί, δημοσιογράφοι, καθηγητάδες, δεσποτάδες** και παρόμοιοι, που τραβάνε τον δικό τους τον αδόξαστο. **Πραγματικοί Ηρακλειδείς...** Αυτοί οι καημένοι, πασχίζουν να περιορίσουν κάπως τη σπατάλη, να βάλουν ένα φρένο σε αυτή την άνεση και τη καλοζωία. Όχι για κανένα άλλο λόγο, αλλά γιατί υπάρχει κίνδυνος να μας πάρουν χαμπάρι οι Ευρωπαίοι. Άσε που έχουν και κάποιες **ενοχές** για την υπερβολική εκμετάλλευση των μεγάλων αφεντικών. Για αυτό και τους ακούς καμιά φορά να υπερβάλουν και λίγο, **ενοχοποιώντας** όλη την κοινωνία, δηλαδή αγρότες, εργάτες, συνταξιούχους, φοιτητές, επαγγελματίες, ανέργους και αθρώνοντας μόνο τους Ευρωπαίους, τα μεγάλα αφεντικά και φυσικά τον εαυτό τους.

Σου το είπα μάνα, έχω μόνο καλά νέα!

Άλλαξε ο κόσμος και άλλαξε πολύ.

Ακόμη και αυτός ο **ξενιτεμός των ανθρώπων**, που στο μυαλό σου τον είχες σαν τη μεγαλύτερη κατάρρα, είναι σήμερα ευλογία και χαρά.

Σκέψου ότι ένα εκατομμύριο άνθρωποι, μέσα σε ένα χρόνο κολύπησαν στο Αιγαίο για να πάνε να κάνουν όποια δουλειά θέλουν σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης.

Φτωχοί και κυνηγημένοι; Όχι δα! Ένα μόνο να σου πω: **τίγκα στο χρυσαφικό είναι όλοι τους**. Από τις γριές μέχρι τα παιδάκια. Φαντάσου ότι οι καημένοι οι κουτόφραγκοι αναγκάζονται να τους παίρνουν μερικά από τα πλούτη που κουβαλάνε μαζί τους, για να τα βγάλουν πέρα αυτοί!

Γιατί συνωφρυνώναςαι;

Λες να είναι ανάποδος ο κόσμος και εγώ να τον βλέπω καλό επειδή τον κοιτάζω ανάποδα; Ή μήπως τα μπερδεψα επειδή ήδη με αναποδογύρισαν;

Π.Μ.